

Eetkring 'Wat schaft de poot' populairder dan ooit

AD/UN 15-11-2012

LAURA ROMANILLOS

UTRECHT • Het concept van de eetkring 'Wat schaft de poot' is eenvoudig: groepen van vier tot zes homo's of lesbiennes eten gezamenlijk bij iemand thuis. Het is bijna vier jaar geleden dat de eerste twaalf homo's zich aanmeldden. De belangstelling groeide en inmiddels eten er elke tweede dinsdag van de maand zo'n honderd poten en potten samen. Het gezelschap is wisselend en wordt elke maand blind samengesteld. Het is een afspraak met gesloten portemonnee: elke keer is er een andere gastheer of -vrouw die ontvangt en kookt. Het doel: nieuwe homo's en lesbo's leren kennen.

Zeker bij de mannen staat het vinden van een partner niet voorop. „Dit jaar viel Valentijnsdag toevallig op de tweede dinsdag van de maand,” vertelt Corné Schoonus, één van de initiatiefnemers. „Toen hebben we iedereen gemaïld dat ze verzoekjes mochten doen bij wie ze graag aan tafel wilden zitten. Dat heeft gek genoeg niet gewerkt, er is niks uitgekomen.”

VISVIJVER

Bij de dames ligt het anders. Wendy Duivestein, coördinator van de eetclub: „Ik heb er mijn vriendin gevonden. Bij ons is het toch echt ook een visvijver. Maar in de eerste plaats gaat het om gewoon fijn onder gelijkgestemden te zijn.”

Deze dinsdag is Corné de chef. Hij heeft zijn echtgenoot het huis uitgejaagd en serveert koude komkommersoep met munt, spruitjesstampot met appel, gember en vegetarische rookworst. En een perenframbozencrumble met vanilleijs als toetje.

Aan tafel zitten Stefan Pasma, de andere bedenker van 'Wat schaft de poot' en beleidsadviseur groenbeheer bij de gemeente, John Verplanke, loopbaanadviseur, Gert Makkinga, etalagebouwer bij een internationaal modebedrijf en Stefan Koch, website-

John Verplanke schept de maaltijd op bij gastheer van de dag Corné Schoonus. Gert Makkinga, Stefan Koch en Stefan Pasma kijken lachend toe. Corné: 'Het onderwerp homo-zijn komt vaak ter sprake.'

FOTO SHOOY CAREMAN

bouwer bij een reclamebureau. Stefan Pasma en Corné Schoonus kennen elkaar van hun studententijd in Wageningen, waar regelmatig samen gegeten werd. John doet het liefst alles in homoverband, zoals uitgaan, sporten, en dus ook eten. Hij is al een tijdje lid. De andere Stefan wil graag homo's in Utrecht ontmoeten. Gert woont pas sinds mei in Utrecht en wil behalve de stad ook nieuwe mensen leren kennen.

HOMO-ZIJN

Het gesprek gaat vaak over het homo-zijn, maar niet altijd. „De laatste keer ging het ergens anders over,” zegt Stefan Koch, die Duits is. „Maar toen ging het de hele avond uitgerekend over de Nederlandse geschiedenis.”

„Het homo-zijn is bij veel homo's niet per se hét onderwerp van gesprek,” zegt Corné, „maar ze larderen het wel overal tussendoor. Dus het komt vaak ter sprake.” Zo ook vanavond. De vijf laten zich dankbaar bedienen door Corné, die vanuit de open keuken het gesprek volgt. „Het allerergste vond ik die keer dat ik bij iemand ging eten die vijf kant-en-klare quiches in de oven had gegooid. Zat ik daar golfkarton te eten,” vertelt John. „Maar het was uiteindelijk een hele leuke avond. Het andere uiterste is die ene man die altijd enorm uitpakt met koken. 'Op een bedje van ...' dat werk.”

Ongezellig is het nooit. Spannend wel, zoals de eerste keer is. „Je weet niet waar je binnenstapt,”

zegt Gert. „Ik was een beetje bang dat iedereen elkaar zou kennen. Dat is eigenlijk ook wel zo, of tenminste, veel kennen elkaar. Ik heb nog geen nieuwe vrienden opgedaan, maar ik vind het wel heel leuk.”

ZELFVERTROUWEN

Waarom het zoveel hoogopgeleiden zijn die meedoen, weten ze zelf eigenlijk ook niet. „Vergeet niet dat Utrecht sowieso een hoogopgeleide stad is,” zegt John. „Misschien ligt het wel aan de activiteit? Dat vooral hoogopgeleiden het leuk vinden om samen te eten?” Volgens Gert is het een kwestie van zelfvertrouwen. „Je zit toch bij relatief vreemden aan tafel, je moet wel een verhaal hebben.”